

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKEER DAN KENNIS

Sneeuwvlokjes

Er was eens een kleine regendruppel die vond dat hij lang genoeg in de wolken had gespeeld en hij zei dat hij naar de aarde zou gaan om te zien wat voor goeds hij daar kon doen. Dus hij ging.

Terwijl de regendruppel viel, ging die door een wolk die erg koud was, en deze kleine regendruppel, in plaats van samen te krimpen zoals we doen als we het koud hebben, strekte zich uit en strekte zich uit totdat hij niet meer rond was, maar lang was. En dun en hard als een naald: en dat was precies wat hij was – een kleine ijsnaald.

Terwijl die bleef vallen, ontmoette een ander ijsnaald net als zichzelf.

De tweede zei: "Kleine IJснаald, waar ga je heen?"

"Met beide benen op de grond om te zien wat voor goeds ik kan doen."

"Ik ga ook", dus voegde de tweede ijsnaald zich bij de eerste en ze vielen samen.

Al snel ontmoetten ze een derde en die zei: "Kleine ijsnaalden, waar gaan jullie heen?"

"Met beide benen op de grond om te zien wat voor goeds we kunnen doen."

"Dan ga ik ook." Dus voegde het zich bij de anderen en ze vielen samen.

Toen ontmoetten ze nog een en nog een en nog een, die zich allemaal bij hen voegden. Toen vielen er zes kleine

ijснаalden in elkaar en ze hadden een nieuwe naam: 'Sneeuwvlok'.

Kleine Sneeuwvlok ontmoette anderen die hem vroegen waar hij heen ging. "Naar de grond om te zien wat voor goeds ik kan doen."

'Wij gaan ook. Maar waarheen?'

'Ik weet het,' zei een van de kleine ijснаalden.

"Afgelopen zomer, toen ik warm en rond was, zag ik een plek waar een arm, ziek jongetje wat zaadjes had geplant die een vriendelijke dame hem had gegeven, en ik denk dat het leuk zou zijn om op die plek te vallen en het warm te houden, zodat de zaden in de grond niet bevriezen en de kleine jongen volgende zomer wat bloemen kan hebben."

"O! Dat zullen we doen," zeiden ze allemaal, en ze vielen sneller en sneller om daar eerder te komen. Andere sneeuwvlokken zagen ze en gingen ook, en de grond werd steeds dikker met sneeuw totdat er genoeg was om te voorkomen dat de zaden de hele winter bevriezen. Toen het weer warmer begon te worden, veranderde de sneeuw in water en stroomde het de aarde in, en de zaden dronken het op en zwollen op tot er langzamerhand kleine blaadjes boven de grond uitkwamen, van elk zaadje. Toen groeiden er andere bladeren, en toen de zomer kwam, had de kleine Frank zijn bloemen weer, en dat allemaal omdat een kleine regendruppel iets goeds wilde doen in de wereld.

